

IZLOŽBA OTTA ANTONINIJA, ZAGREB / »SVIJET« / »SVIJET« I ZAGREB DVADESETIH,
MUZEJ GRADA ZAGREBA, STUDENI 2006.

LUDE DVADESETE

Talent i entuzijazam Otta Antoninija pretočeni su u tjednik »Svijet« (1926 – 1936), čiji je pokretač, prvi urednik i stalni ilustrator. Izloženi originali ukazuju na vrsnost ilustratorskog i crtačkog rukopisa, vještu primjenu tehnika poput pastela i akvarela

Najnovija izložba u Muzeju grada Zagreba podsjeća na istaknuto ime hrvatske umjetnosti i dizajna. Nakon što je prije nekoliko godina obradila ostavštinu Zvonimira Faista, muzejska savjetnica Željka Kolveshi predstavlja život i djelo Otto Antoninija (1892 – 1959), vrsna crtača, grafičara, našega najplodnijeg autora maraka, portretista i ilustratora. Putem njegove ličnosti rekonstruira se atmosfera razigranih dvadesetih godina, odnosno cijeli isječak iz zagrebačke povijesti prošloga stoljeća. Otto Antonini potječe iz umjetničke obitelji, majka mu je bila vezilja, otac crkveni slikar. Školovao se za fresko-slikara (kao stipendist Društva umjetnosti boravio je godinu dana u Sieni gdje je pohađao Accademia di Belle Arti), no kao crtač posebno se usavršio u razdoblju od 1915. do 1917., kada pokreće i ureduje humorističko-satirički časopis »Šišmiš«, te pod pseudonimom Stihnini objavljuje otrvne ilustracije i karikature.

Sav njegov talent i entuzijazam pretočeni su u tjednik »Svijet« (1926 – 1936), čiji je pokretač, prvi urednik i stalni ilustrator. Ta se kronika društvenoga života izborom tema (zabava, moda, glazba, umjetnost, sport, film i kazalište, politika i gospodarstvo, sadržavala je putopise, romane u nastavcima, popularne lakoglazbene note, humor, zanimljivosti, senzacije iz zemlje i svijeta) i vrhunskim grafičkim dizajnom mogla mjeriti s onodobnim europskim i američkim časopisima poput »Varietyja«, »Harper's Bazaar«, »Voguea«, »Svijet«, naš prvi moderni magazin, ponajprije se zasnivao na slici. Ilustracije i fotografije pratile su sve važnije domaće i svjetske događaje. Međuratno razdoblje, posebice lude dvadesete, optimistično je razdoblje, kad se vrhunska estetika provlači umjetnošću (stil art deco, koji svojim ilustracijama i dizajnom Antonini ustoličuje u

hrvatskoj sredini), ali se očituje i u svakodnevnom životu, posebice modi. Društvena scena premješta se na sportske terene i u noćne klubove, kabarete gdje vladaju jazz-groznica, skraćene haljine i popularne frizure bubikopf. To sjajno doba utjelovljuje i sam Otto Antonini sa ženom Olgom. Obiteljske fotografije s putovanja (Tunis), mordenih, sportskih, automobilističkih aktivnosti, i izložene ilustracije, naslovnice, poledine, reklame, pokazuju prepletanje životnog stila umjetnika s onodobnim trendovima. U deset tema rekonstruira se društvena kronika i atmosfera Zagreba, koji je u razdoblju nakon Prvoga svjetskog rata i uoči velike ekonomске krize doista zasluživao naziv svjetskoga grada. Sâm Antonini, gospodin i bonvivan, bio je ne samo sudionik nego je često prednjačio u usvajanju najnovijih dostignuća — primjerice, među prvima je posjedovao radijski prijemnik. Na izložbi se prikazuje i jednominutni film na kojem je ovjekovječena cijela obitelj Antonini, što je vrlo rijetko za kraj dvadesetih godina. Izloženi originali ukazuju na vrsnost ilustratorskog i crtačkog rukopisa, vještu primjenu tehnika poput pastela i akvarela. Očigledno je i odlično ovladavanje tehničkom stranom posla: uspoređivanjem izvornika i otiska razvidno je kako su iznimno vjerno i kvalitetno crteži i slike preneseni u tiskarski medij, a važna je komponenta konačnoga proizvoda i prepoznatljivo Antoninijevo grafičko oblikovanje (kadriranje slike, tipografija). Fotografije su tiskane u bakrotisku, a naslovnice i druge ilustracije u offsetu. Posebna su tema portreti (smatran je naslijednikom Roberta Auera), isto

A-D-A-C- / Automobilistica, naslovica tjednika »Svijet«,
Zagreb, 20. 4. 1929.

tako načinjeni u duhu vremena koje slavi žensku ljepotu i mordenost. Opsežna arhivska grada, koju je muzeju darovao sin, Mario Antonini — umjetnikovi predmeti, fotografije, slike, predivne haljine i modni dodaci njegove supruge, Antoninijeva svečana odjeća, pribor za čitanje i slikanje — dodatno su istaknuti znalačkim postavom arhitekta Željka Kovačića.

Barbara Vujanović